

# Știința

ORGAN AL COMITETULUI CENTRAL AL PARTIDULUI COMUNIST ROMÂN

Anul XXXIX Nr. 8335

Joi 12 februarie 1970

6 PAGINI — 30 BANI

## SE POATE INVESTI MAI MULT CU MAI PUȚINĂ CHELTUIALĂ

### Dacă se pune preț pe:

- creșterea părții active a fondurilor fixe
- prevenirea exceselor arhitectonice
- reducerea duratei execuției
- extinderea soluțiilor economice de finisaj

Experiența ultimilor ani confirmă că strădaniile proiectanților, titularilor și beneficiarilor de investiții, ale organizațiilor de construcții-montaj — pe linia diminuării pondajului lucrărilor de construcții-montaj în totalul investițiilor — și-au dovedit utilitatea, că același interes trebuie manifestat în continuare și în acest an, pentru valorificarea altor resurse care continuă să se înnoiească în acest domeniu. Anul trecut, bunăoară, numai prin executarea proiectelor de execuție la lucrările în continuare, titularii de investiții, reprezentând 18 ministere și organe economice centrale, au reușit să diminueze volumul lucrărilor de construcții și instalații cu peste 1,6 miliarde de lei. Pe lângă aceste rezultate, acțiunea de reexaminare a proiectelor de execuție a relevat faptul că, deși de multă vreme se insistă asupra necesității reducerii pondajului lucrărilor de construcții-montaj, totuși în documentații se prevăd încă lucrări pentru a căror realizare se consumă inutil mijloace materiale și financiare, dar mai ales se înregistrează timp prețios de lucru cu execuția acestora.

Ing. Octavian CEZARIE  
director în Banca de Investiții

investiții, în primele trei trimestre ale anului trecut, organele Băncii au mai identificat, în documentațiile de execuție, posibilități de reducere a volumului de construcții cu peste 800 milioane de lei. S-au constatat numeroase cazuri în care volumul lucrărilor de construcții-montaj a fost supraevaluat în deșezile generale, prin exagerarea cheltuielilor destinate realizării lucrărilor de bază, a lucrărilor de organizare de șantier etc. De asemenea, în unele obiective, proiectele de execuție conțin lucrări ce nu sînt necesare, finisaje costisitoare, prețuri și tarife mai mari decît cele prevăzute în normele sporurilor nelegale etc. Pentru dezvoltarea întreprinderii miniere Bălan, de exemplu, se majorase inutil costul construcțiilor cu circa 3,8 milioane de lei, ca urmare a prevederii în deșezul general a unor lucrări care nu erau necesare, deoarece spațiile existente puteau prelua o parte dintr-un sarcinile impuse de dezvoltarea unității și la conducerea de evacuare a stărilor de la epurarea apei din cadrul Centralei termoelectrice Bălan, prin înlocuirea tuburilor de fontă cu tuburi ceramice anticăzătoare și prin eliminarea unor lucrări, s-a putut reduce consumul de metal cu peste 1.100 de tone, obținându-se totodată

și o reducere importantă a volumului de construcții la Uzina de utilaj chimic Ploiești, valoarea stăndului de probe hidrolice s-a redus cu un milion de lei, prin renunțarea la mutarea postului trafo existent, așa cum era prevăzut inițial în documentațiile și înglobarea acestuia în hala nouă ce se construiește. La alte proiecte, prin verificările efectuate s-au constatat multe cazuri în care s-au putut elimina obiecte sau părți de obiecte care nu erau necesare (sera, case poartă, deșezite etc.), s-au putut preveni supradimensionări de suprafețe și volume, s-au eliminat în unele cazuri sedii administrative, lucrări de lux, excese arhitectonice ș.a.

(Continuare în pag. a III-a)

## Să meditam înaintea de a angaja MEDITATORUL

Prof. emerit Ion DRAGU  
directorul Liceului „Ion Neeluce” din București

O dată cu anunțarea datei și condițiilor de desfășurare a concursurilor de admitere în licee și în facultăți — și într-un anumit fel chiar mai înainte, încă de la deschiderea cursurilor fiecărui an școlar — are loc o adevărată relaxare a unui fenomen care, așa cum se manifestă în ultimul timp, exercită o influență nefavorabilă asupra școlii și asupra generațiilor de elevi pe care ea le pregătește. Este vorba de acea adevărată „campanie” a meditațiilor. Cît de utile sînt ele, ce folos aduc elevilor, în ce măsură contribuie la pregătirea lor școlară generală?

Meditația a apărut de mult și-și trage utilitatea din necesitatea ca să se acorde un sprijin elevilor care întâmpină dificultăți în învățare, care la anumite obiecte de studiu nu pot ține pasul cu majoritatea colegilor, dar care, pe baza unui efort suplimentar — fapt ce trebuie apreciat — și cu sprijinul unui mediator, doresc și reușesc să-și însușească acel sumum de cunoștințe prevăzut de programele școlare. Dar, din păcate, îndeosebi în ultimii ani, meditația s-a îndepărtat mereu de la acest sens pozitiv al ei. De la o formă de sprijinire a activității școlii, ea s-a transformat în contrariul său, devenind o acțiune care dăunează muncii instituțiilor de învățămînt. Pentru că școala urmărește să formeze personalitatea elevilor în funcție de aptitudinile, înclinațiile și interesele lor, de ritmul și capacitatea lor de însușire a cunoștințelor, să încetănească pe toate căile gândirea logică, iar meditațiile, dimpotrivă, îi determină pe elev să-și însușească, în mod mecanic — de regulă numai prin memorare — anumite cunoștin-

țe care... „se cer” la examene. Cunoscor profesori care „meditează” elaborînd rezumate, scheme-tip și alte sabloane pe care le difuzează elevilor pentru a le memora.

Cît de dăunătoare este influența unor asemenea meditații se poate vedea în special din modul cum sînt pregătii numeroși elevi pentru concursurile în vederea admiterii în licee, școli profesionale, postliceale sau în instituții de învățămînt superior. În fiecare școală sau facultate sînt tineri care la concurs obțin note de trecere, uneori chiar note mari, după care, în primul an de studiu se potestimează. Pe acești tineri meditații nu i-au învățat matematică, limbă și literatură română, istorie, fizică etc. ci i-au „dopat” pentru concurs după scheme-sablon ca a ceea mai înainte amintite.

Rolul mediatorilor are și pro-funde implicatii etice. Mulți dintre ei promit părinților și elevilor că le asigură reușita în concursul sau examenul pentru care îi pregătesc. Despre modul în care ei caută să asigure acest succes ar putea să se vorbească fiecare comisie de examinare. Meditațiile sînt de regulă cel care delectează acel supărător lar contemporan al slăbiciunilor, cel care asalează comisiile de examinare mizînd pe ceea ce el numesc „colegialitate”, „bună voință” etc. Nu mai vorbesc de modul de-a dreptul mercant în care își fac reclama. Unii nu se sfîșesc să menționeze chiar în cadrul unor anunțuri publicitare că... garantează succesul celor pe care îi vor medita. (Vrînd nevrînd o aseme-

(Continuare în pag. a IV-a)

În Editura politică a apărut:

NICOLAE CEAUȘESCU

Cuvîntare la constituirea cadrelor de bază din Ministerul Forțelor Armate (5 februarie 1970)

PAGINA A II-A

### DIALOG CETĂȚENESC

- Copăcel, dar nu ca melcul
- Inițiativă amorțită în frigider. Cine sparge gheața?
- Ambalajul — vinzător mut
- Măsuri pe jumătate

## BUNUL GUST

Faimoasa și cam prohibitivă maximă latină „de gustibus et coloribus non disputandum” pune — ar părea — o stăvilă de netrecut între cei care o utilizează ca un veto („nu-mi place mie și gata”), și cei care o folosesc ca argument — decret („dacă-mi place mie, așa să rămîna”). În realitate, între aceste două categorii de oameni nu există nici o deosebire, dimpotrivă: și unii și alții sînt legați printr-o trăsătură comună: exclusivismul, arbitrarul.

Și totuși, despre gust se poate discuta calm, inteligent, argumentat. Cu cîteva condiții: să nu primeze pornirile și abuzul, cu luciditatea și libertatea opiniei; să nu se pornască de la sofisme și prejudecăți, ci de la cugetări limpezite, de la judecări logice. Conștient că o discuție despre gust nu este deloc comodă, facilă, îmi îndăui totuși să o propun, din dorința de a expune un fapt și un punct de vedere. Zilele trecute mă aflam printre cele cîteva sute de spectatori care umpleau sala din Șehitu Măgureanu a Teatrului „Bulandra”. La una din reprezentațiile piesei „Nepotul lui Ramzeu”, Autorul ei, Denis Diderot (1713—1784), folozor materialist și ateu, fondator al celebrei Enciclopedii, se

„amuză” construind un dialog filozofic strălucitor, în care aproape fiecare replică este o înșelăciune sau o vorbă de duh, o maximă sau o ironie adresată contemporanilor și — de ce n-am recunoaște? — în egală măsură și urmașilor care se fac vinovați de ipocrizie, de conformism burghez, de fanfanonadă.

„Trebule să mărturisez că în urmă cu doi ani, cînd se pregătea premiera, m-a încercat un anume scepticism gîndindu-mă că e vorba de un text vechi, foarte pretentios, neteatal, periclitat, socoaleam — numai unul cerc reserșit de specialiști. Așa am aflat de succesul imens al spectacolului. Apoi am mers să mă conșing și îndrăznesc să afirm că am văzut un spectacol de certă valoare artistică.

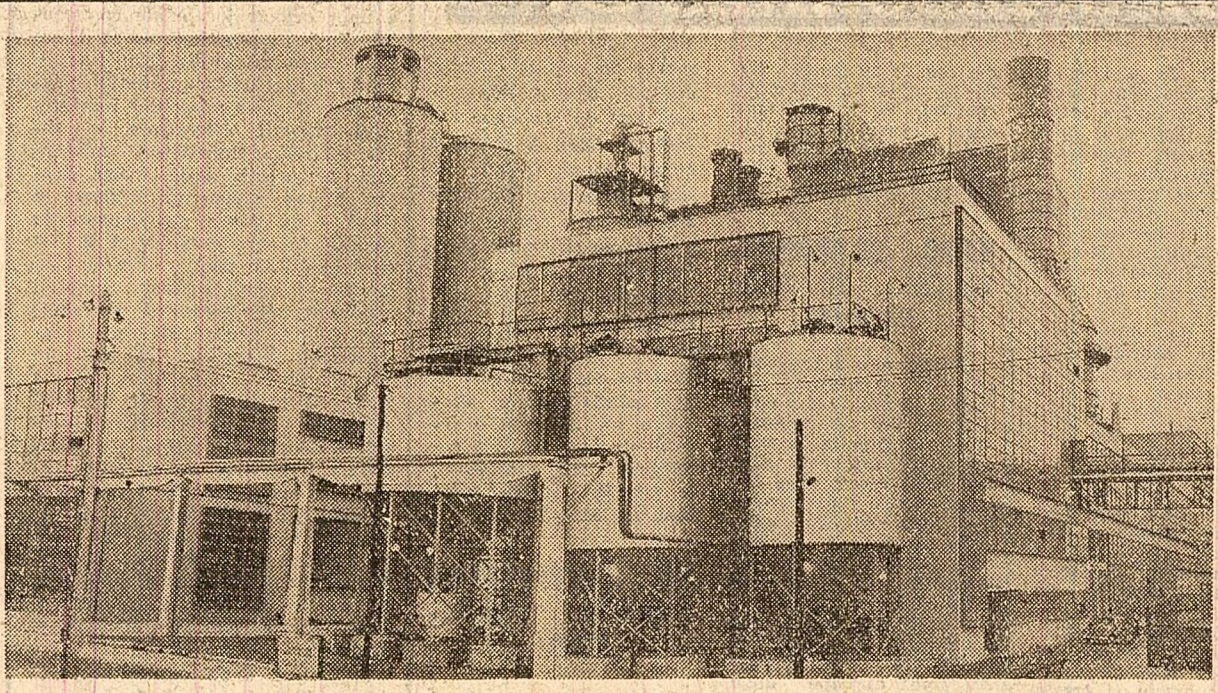
Și — teribil de plăcut constatăm — a-veam un public care recepționează din plin filozofia piesei, finețea și stabilitatea replicilor, care urmăresc cu religiozitate scînd părătorul dialog al lui

Diderot. Este deci vorba de un public care cunoaște, care înțelege și gustă arta cea mai rafinată, spectacolul cel mai elevat. Și acest public nu umple o sală-două-trei, ci aproape o sută (pînă acuma) și sînt conșinși că spectacolul este departe de a fi epuizat. Publicul ajuns la acest stadiu de receptivitate și gust artistic este deci un public care ca să fie văzută. Un mare număr de oameni cumpără — epuizînd în două-trei zile cîte un tiraj — cărți de estetică, de istorie și filozofie a artei, albulume.

Însumăm, deci, că avem — evident fără a absolutiza — un public format, cu un gust sigur, în rîndurile căruii s-au cristallizat premise de înaltă receptivitate artistică. Aceste premise cred că ar trebui cultivate cu grijă în continuare, pentru a nu le lăsa fără conșinși, fără rezultate superioare. Stadiul acesta ar fi bine să constituie credo-ul instituțiilor de artă, pragul unor noi eforturi în activitatea vitelor a celor care profesază și creează muzica, artele plastice.

Conjugate cu datele oferite de sociologii care studiază structura psihicului, evoluția și diversitatea gusturilor acestuia, eforturile sportive novatoare ale creatorilor din toate domeniile vor putea ridica nivelul înalt la care se produce astăzi transmierea artei către public, creînd și coborînd temperatura procesului de recepție a frumuseții autentice. În acest context stimulînd, atragînd și discutînd și trebuie să discutăm despre gust, despre cultivarea pe scara tot mai largă a bunului gust, a adevărului gust.

Insemnări de Mihai FLOREA



De Valea Călugărească — localitate bine cunoscută pentru rezonanța ei vini-viticole — se leagă și numele unei importante uzine chimice care, în ultimii ani, s-a extins și modernizat continuu. Vechea fabrică de îngreșăminte chimice a fost dotată cu utilaje și instalații de înaltă tehnicitate, devenind astfel o unitate puternică a industriei noastre, unde se produc nu numai îngreșăminte, ci și alte produse, solocitate de economia națională

Foto: M. Andreescu

## Spre o Europă a încrederii și stimei reciproce

Din aria largă a tematicii vieții politice internaționale, problema securității europene și mai precis a căilor concrete care să ducă la convocarea unei conferințe general-europene constituie una din preocupările reprezentanților vieții politice și obștești, ale opiniei publice din Polonia. Interesul față de transformarea Europei într-un continent al încrederii și cooperării a rețesit și din convorbirile avute cu trei personalități polonave, JOSIF OZGA MICHALSKI, președintele comisiei de politică externă a Seimului, prof. JERZY BUKOWSKI, vicepreședintele al Comitetului păcii din Polonia, cunoscut activist al mișcării Pugwash, și BYSZARD MARKIEWICZ, redactor-șef al publicației „Sprawy Międzynarodowe”, editată de Institutul polonez pentru relații internaționale.

Subliniind că se manifestă de multă vreme necesitatea unui schimb larg de păreri în legătură cu securitatea europeană, a începerii unui dialog cu participarea tuturor statelor continentului, J. OZGA MICHALSKI s-a referit la poziția Poloniei față de această problemă: „Vreau să arăt, a spus interlocutorul, că sîntem gata să discutăm cu orice partener, indiferent de existența unor deosebiri de păreri, în cazul în care discuția respectivă poate contribui la opera de realizare a păcii și securității în Europa. Dezbaterile problemelor securității europene și a celor referitoare la colaborarea economică nu poate fi considerată decît un fenomen cu implicații din ce mai pozitive. Desigur, se poate pune problema raporturilor dintre aceste două aspecte, a priorității care să se acorde unuia sau altuia dintre ele. După părerea mea, această este o chestiune mai mult de ordin teoretic. Esențial este să se înceapă discuțiile. Răspunsul la eventuala întrebare dacă sistemul de securitate europeană reprezintă o condiție de dezvoltării în continuare a colaborării între Est și Vest, sau dacă dezvoltarea industrială facilitează crearea unui sistem de securitate îl va da, fără îndoială, practica relațiilor internaționale.

Căile, mijloacele și metodele de acțiune în vederea creării unui sistem de securitate sînt, firește, multiple și tocmai de aceea se impune angajarea cit mai grabnică a dialogului, pentru a se putea desprinde acele elemente care intrînesc un consens cit mai larg. Cred că, în această privință, nimeni nu poate nega însemnătatea deosebită pe care o prezintă recunoașterea realităților izvorite din încheierea ultimului război mondial și în cadrul acesteia a invariabilității frontierelor actuale din Europa, inclusiv granița Oder-Neisse. Aș putea exemplifica aceasta prin constatările pe care am avut prilejul să le fac personal ca participant la conferința de la Viena, de la sfîrșitul anului trecut, a reprezentanților opiniei publice, unde s-a exprimat, și este firesc să fi fost așa, o mare largă de păreri asupra modalităților transpunerii în practică a dezideratului major pe care îl reprezintă securitatea pe continent, dar toți cei prezenți au fost de acord în legătură cu problema invariabilității frontierelor. Precum și cu faptul că există azi două state germane, cu două orînduri diferite și nimeni nu poate întoarce spatele acestor realități fără a se condamna la impas. Dimpotrivă, tocmai acceptarea lor va duce la stabilirea.

(Continuare în pag. a V-a)

(Continuare în pag. a VI-a)

## CE A URMAT DUPĂ CARUSELUL APOSTILELOR

### Un șir de evenimente pentru unii și multe învățăminte pentru toți

Omul este sursescitat, nervos, trăiește intense tensiuni interioare, ne privește cu vinovăție, înțelege că a comis un eroare, fiindcă — o spune amestecat, cu pauze, cînd gîndul intrînză și astăzi amplifica tulburarea — vorba e neputincioasă; e) a făcut un mare greșală, un act necuțugat, un gest incalificabil, pe care nu și-l-a explicat nici atunci, la început — și nu o poate face nici acum, cînd totul a căpătat o amploare ameguroasă acest succes ar putea să se vorbească fiecare comisie de examinare. Meditațiile sînt de regulă cel care delectează acel supărător lar contemporan al slăbiciunilor, cel care asalează comisiile de examinare mizînd pe ceea ce el numesc „colegialitate”, „bună voință” etc. Nu mai vorbesc de modul de-a dreptul mercant în care își fac reclama. Unii nu se sfîșesc să menționeze chiar în cadrul unor anunțuri publicitare că... garantează succesul celor pe care îi vor medita. (Vrînd nevrînd o aseme-

stăntă superioară admite constatații conducerei comitetului. Între timp se învește un concurs de ocupare a postului de maestr. El se prezintă la concurs și nu reușește, se consideră nedreptățit, cere să i se anuleze lucrările scrise, însă aceste lucrări au dispărut fără urmă și atunci solicită — în scris — audiență la directorul general al combinatului. Dar la direcția de personal, unde e director Georgehe Onica, există un tovarăș care „dirigează” cererile de audiență și-l „stătuiește” pe Posă să traga o linie peste cuvintele „director general” și să se adreseze tot tovarășului Onica. Adică cerul se închide. Posă revine de unde a plecat. Tovarăș Onica îi promite — deși în călătoria domniei sale stia că acest lucru nu este posibil, fiindcă o permisiune lega mărirea salariului, dacă Posă va aduce pe o cerere „punctul de vedere” al inginerilor Vasile Văzdăuțeanu și Ion

anchetă socială

rusului” hîrtiilor și promisiunilor.

Posă solicită salarizarea de maestr promisiă — pe ce temeiuri? — de inginerul Vasile Văzdăuțeanu, pe atunci șeful respectivelor secții. Dar șeful de secție îi demonstrează că el i-a propus pentru salariul respectiv însă... directorul Georgehe Onica, cel care se ocupă cu problemele de personal în combinat, se opune. Posă cere audiență la

acesta din urmă și află că, spre a obține salarizarea în cauză trebuie să se prezinte în concurs de ocupare a postului de maestr. El se prezintă la concurs și nu reușește, se consideră nedreptățit, cere să i se anuleze lucrările scrise, însă aceste lucrări au dispărut fără urmă și atunci solicită — în scris — audiență la directorul general al combinatului. Dar la direcția de personal, unde e director Georgehe Onica, există un tovarăș care „dirigează” cererile de audiență și-l „stătuiește” pe Posă să traga o linie peste cuvintele „director general” și să se adreseze tot tovarășului Onica. Adică cerul se închide. Posă revine de unde a plecat. Tovarăș Onica îi promite — deși în călătoria domniei sale stia că acest lucru nu este posibil, fiindcă o permisiune lega mărirea salariului, dacă Posă va aduce pe o cerere „punctul de vedere” al inginerilor Vasile Văzdăuțeanu și Ion

Mihut. Omul obține aceste apostile favorabile, care îl convingeau că totul se va rezolva, în sfîrșit. Se adresează din nou directorului Georgehe Onica. Dar aici, stupor! Acesta îi spune că de fapt nu-l promisiuse nimic și, ca urmare, să înceteze cu agitația.

Atunci, sursescitat, necuțugat asupra gravității gestului, Posă se duce la comitetul de partid din combinat spre a cere dreptate, dar amenințînd că, în caz contrar, „va protesta” (?) prin depunerea cererului de partid pînă cînd cei în cauză vor fi trași la răspundere. Comite, reprim, un gest de o deosebită gravitate, care nu-și află justificare și pe care-l condamnă cu toată asprimea.

Secretarul comitetului de partid din combinat, tovarășul Ion Niculescu, tocmai se pregătea să plece la o ședință. Află despre ce este

Platon PARDAU

(Continuare în pag. a V-a)



Aflind despre deschiderea, în orașul de pe malurile Jiului, a două expoziții — una aparținând cooperativei mestegărești, cealaltă întreprinderii județene de industrie locală Gorj, organizate de ocazia contractării de măruri ce se desfășoară în aceste zile în înfruntarea — ne-am urcat în primul tren ce ne putea duce la Tg. Jiu. Eforturile de a dezvolta producția bunurilor de larg consum pe calea punerii în valoare a posibilităților și rezervelor locale nu se pot bucura decât de o maximă atenție. Aceasta înseamnă mult și cu atât mai mult preocupări în întreprinderi unor vechi și repetate cerințe, corespunzătoare intereselor localităților și județului, intereselor bunei aprovizionări a populației, deci ale întregii economii. Într-o asemenea lumină trebuie privite expozițiile de față.

Multe din produsele expuse — țesături, tricotate, confecții, articole pentru copii, unele sortimente de încălțăminte, iar din sectorul obiectelor de interior — mobilierul sint, incontestabil reușite. În schimb — și de aceea vom insistă — sectorul articolelor casnice — mărunte și de uz gospodăresc — a căror producție este posibilă în condițiile dotării tehnice a întreprinderilor și cooperativei mestegărești locale — este profund deficitar.

La expoziția cooperativei mestegărești am reușit să identificăm doar cu greu o mică grămjoară de obiecte, plătite într-un colț, între care am putut recunoaște câteva fărâșe, lignene, tăvi, forme de prăjituri.

Cam sărac sectorul casnicilor — ne adresăm vicepreședintelui U.J.C.M., tânărul Vasile Carliaru. — Să știți că în acest centru Apoi, articolele casnice nu sînt rentabile, au prețuri de catalog. Și în fond, nici nu văd ce s-ar mai putea face... —

Acasă expoziții fac pur și simplu abstracție de faptul că în magazinele de articole casnice din oraș, aflate doar la câteva zeci de metri de birourile U.J.C.M.,

## Copăcel, dar nu ca melcul

lipesc și cele mai banale produse (posedăm o listă lungă, pe care o ținem oriunde la dispoziția celor interesați), iar o sumedenie de articole foarte utile (nu dîntre cele de pe listă) sînt așteptate de mii de gospodine, ele întinzîndu-se până la mii de metri pătrați. Mai mult, datorită acestei penurii, organele comerțului sînt nevoite să plătească importanțe pentru „importul” de articole mărunte din alte județe (grătarul de friptură se aduce cale de 300 km, tocmai din București). Și apoi, sînt convinși mestegarii gorjenii că producătorii din celelalte județe lucrează în pierdere? —

Înainte de a intra în expoziția industrială locală, fusesem avertizat că ceea ce vom vedea vor fi numai noutăți și că numărul lor trece de 100. Și, cu o asemenea pregătire sufletească, am luat cunoștință de câteva „noutăți” gorjene în materie de uz gospodăresc: vatrăul și clestele de foc, grebla și scara, puișii și puțina de varză, mare parte din ele vădîndu-se de gînd să se facă și le-au executat, ca și a celor ce au adus expunerea lor. —

Cine credeți că o să vă cumpere asemenea produse? se adresează directorului adjunct al întreprinderii, reprezentantului comerțului, care ne însoțește. —

— Dacă nu le cumpărați dumneavoastră, vom deschide noi un magazin propriu de avîm sarcina. Și, cu toții, am trecut să analizăm, mai atent, produsele. A spărat lîmpede, în cea mai mare parte, produsele sînt necompetitive — din punct de vedere al utilității, al execuției, ca și al prețului. Într-adevăr, satrul, pentru că l-a schimbat forma, este adus de la 30 la 61,29 lei, căruciorul de butelie, fără nici o modificare funcțională față de cel cunoscut, dar inferior ca aspect, este propus la 152 lei, în loc de 75; la fel clestele de foc, de la 25 lei la 75 lei, iar vatrăul de la 350 lei la 550 lei etc. Am încercat să căpătăm o explicație, citind de ciplăuzibila, asupra acestor calculații de prețuri. Ne-a fost imposibil. —

Desigur, Gorjul este un județ nou și, cum prea bine se știe, asemenea multor județe noi, sectorul industriei locale și cooperativei mestegărești nu au avut încă o dezvoltare în condițiile vechilor regiuni — de o bază corespunzătoare de dezvoltare. Nimeni nu are, de aceea, pretenția ca, încă de pe acum, municipiul Gorj să fie ajuns la un nivel de dezvoltare comparabil cu acela al unor orașe puternic industrializate, invocarea unor scuze și explicații fiind, în parte, îndreptățită. Dar și scuzele, asemenea pinzei, dacă le tot întinzi, ajung cu timpul să nu mai țină. Nu este de admis ca, la doi ani după înființarea județului, rezultatele amintitelor sectoare să fie doar la nivelul înființat mai sus. —

Concluzii se desprind din faptele expuse? În primul rînd, o a-procedere pozitivă, aceea că unitățile de producție dintr-un județ nu încearcă să fie prezente pe piața cu măruri solicitate de cumpărători. Dar tot atât de lîmpede a reușit necesitatea unor eforturi mai sustinute pentru lichidarea unilateralității producției, ca și pentru conceperea unor produse realmente utile și de bună calitate. Reprezentantii celor două sectoare n-au negat nici o clipă că dispun atât de dotarea, cit și de baza de materii prime necesare sporirii producției. Problema este deci: pe ce căi se obține acest lucru? În nici un caz — afirmăm noi — pe aceea a umflării artificiale a prețurilor, ci pe calea folosirii judicioase a tuturor resurselor și posibilităților. A unei organizări temeinice a activității de concepție și producție, printr-un efort propriu de gîndire și valorificare a unui coeficient superior a potențialului uman și material. —

Mihai IONESCU

# DIALOG CETĂTENESC

## Inițiativă amortită în frigider CINE SPARGE GHEAȚA?

„Ce este „lanțul frigorific”? Pe acest „lanț”, cel din verigă — verigă, adăug de mesele noastre. Într-o parte, produse, preparate și semipreparate conservate prin frig. Sintetizînd concluziile la care au ajuns specialiștii, Dan Scrobici, doctor în științe medicale, subliniază, într-o discuție pe această temă, tocmai calitățile care fac respectivelor produse apte pentru consumul naturor categoriilor de consumatori. „Acesta — preparate — ne spunea dînsul — sînt conservate în condiții optime de igienă, dezvoltarea microorganismelor fiind absolut imposibilă la temperatura de congelare; pe de altă parte, calitățile gustative și nutritive sînt integral păstrate în cursul congelării, ceea ce nici un alt procedeu de conservare nu poate realiza”. Asemenea păreri nu fac decât să susțină opiniile specialiștilor din industrie, risipind rezervele total nefondate ale unor nelucrațorii, ca și așezîndu-se pe un teren sigur, cel puțin pentru unii, nerecomandabile. O pledoarie în acest sens este însuși procesul de fabricație, cu exigențele lui: carnea, cit și legumele folosite sînt de cea mai bună calitate, de o mare prospețime (legumele, de pildă, sînt congelate în maximum 24 de ore de la recoltare). Instalările cu care sînt dotate secțiile de fabricație ale antreprenozilor asigură o congelare rapidă la —35°, fără nici un adăos de substanțe chimice, așa cum greșit își închipuie unii, ceea ce face ca alimentele respective să-și păstre-

ze intacte calitățile nutritive și gustative. Am răsfoit nomenclatorul de preparate culinare al industriei frigorifice. La ora actuală există 34 de produse omologate, împărțite în două categorii: preparate culinare fierte sau fripte, care nu necesită decît încălzirea (fripturi, paneuri cu garniturile de rigoare etc.) și semipreparate culinare — 14 la număr — care sînt înghețate înalte de fierbere (mîncăruri, făinoase cu umpluturi diverse etc.). Și într-un caz și în altul durata păstrării unei mese nu depășește un sfert de oră. Specialiștii din direcția resort a Ministerului Industriei Alimentare ne-au înființat lista unor țigări ce vor completa această gamă. Interesantă este apariția, în lanțul preparatelor, înghețate, a supelor, prezentate de astă dată sub forma unor mici blocuri înghețate, în greutate de 300 gr. Pentru început vor fi două sortimente: supă de carne cu paste făinoase și supă cu bucuți de carne. O dată cu supere se introduce în fabricație și rasolul de vită congelat. Institutul de cercetări alimentare are în studiu, pentru viitorul aprodat, o altă serie de mîncăruri, salate și dulciuri. După cum se vede, oferta a început să se îmbogățească, suplimentul cel puțin pentru moment, rămînd în urmă în sectorul congelatelor (de care ne-am ocupat mai pe larg într-un articol anterior). Întreabarea este: cum, în ce cantități ajung aceste produse la

dispoziția cumpărătorilor? Deocamdată, ele nu se găsesc decât la magazinele de prezentare ale M.I.A., adică în trei unități din București și în alte câteva din țară. Aceasta însă nu pentru că publicul nu le agrează. La „Polar”, de exemplu, și aceasta este una din dovezile cele mai concludente, media zilnică a vânzărilor este de 7.000—8.000 lei. Nu poate industria să asigure cantități mai mari? Ba da. La Ministerul de resort sîntem informați că, numai cu foarte mici amenajări, capacitățile sale ar putea fi ridicate, producția crescînd de la 100 tone, cite s-au fabricat în 1969, la 1.500 de tone anual. Tot industria își asumă și răspunderea transportării produselor pînă în magazine, cu mijloace capabile să mențină „lanțul frigorific”. Deci, și transportul este asigurat. Cu toate acestea, „lanțul” se întrerupe. Unde se află veriga slabă? La comerț. Pentru defacerea lor, sortimentelor congelate, magazinele trebuie să fie dotate cu vitrine, care să asigure o temperatură constantă de —15°, și cu dulapuri frigorifice pentru stocurile necesare unei aprovizionări continue. Or, în prezent comerțul nu dispune de asemenea utilaje. Ele se produc însă în țară, de către întreprinderile „Tehnoulajului” din Odorhei, aparținînd Industriei Alimentare, iar „Frigocom”, aparținînd comerțului, ar putea eventual să introducă în profilul său asemenea utilaje. Ambele întreprinderi dispun de posibilități de producție pentru vi-

trine și dulapuri frigorifice; directorul „Tehnoulajului” afirmă chiar că, în planul pe acest an, mai poate include cel puțin 50 de utilaje. La rîndul lor, organizațiile comerciale dispun de fondurile de investiții necesare pentru achiziționarea lor. După cum se vede, elementele esențiale pentru consolidarea celei de-a doua verigi există. Atunci, de ce se rupe, totuși, lanțul? Și de ce acesta se întimplă ce s-a mai întimplat și cu alte mărci valoroase, menite să imprime, într-adevăr, activității sectorului de deservire trăsăturile unui comerț modern, eficient, cu toate consecințele pozitive ce decurg dintr-o asemenea modalitate (reținîndu-se a-vantajele enunțate, insistăm și asupra celor obținute pe planul economic de timp pentru consumatori, asupra implicărilor favorabile, de ordin economic, pentru industrie și comerț). Dar după un început bun, promițător, plin de bune intenții, totul a fost lăsat baltă. Pe scurt, despre ce este vorba? În septembrie anul trecut, direcțiile de resort din M.I.A. și M.C.I. au căzut de acord asupra modalităților de extindere a vânzării preparatelor și semipreparatelor congelate. S-a emis și o circulară comercială, care informa direcțiile comerciale ce întreprinderi ale industriei alimentare au secții de producție a preparatelor și semipreparatelor culinare, ce cuprind gama sortimentală, care sînt utilajele necesare comercializării acestor produse. Pînă la 5 octombrie 1969, M.C.I. trebuia să fie informat asupra măsururilor ce se ia în multe județe, circulara nu a sîrînit nici un ecou. Cauza? Binecunoscuta inerție a unor organe locale ale comerțului. Nu înțelegem însă de ce direcția de specialitate din forul tutelar, care a inițiat măsura amintită, tolerează încălcarea propriilor indicații. Alte direcții comerciale — Sibiu, Timiș, Hunedoara, municipiul București, Iași, Argeș, Brașov, Mureș, Constanța, Prahova și Arad — au trimis răspunsurile de rigoare, în care se arată că în listele de utilaje pentru 1970 au fost incluse și cele necesare vânzării produselor congelate și, concomitent, au fost depuse comenzi la antreprenozii frigorifici. Dar nici în aceste județe mare lucru nu s-a făcut. Afirmația se bizuie pe două constatări: la „Tehnoulaj”—Odorhei, producătorul actual al dulapurilor frigorifice, nu au ajuns decît două comenzi a câte 4 asemenea utilaje, de la Timisoara și București (afia tot, la o capacitate mult mai mare); antreprenozii frigorifici continuă să aștepte, fără succes, ca întreprinderile comerciale să le solicite produse înghețate și congelate. —

Ată, deci, unde s-a potolnit acțiunea. Cine sparge gheața?

Rodica ȘERBAN

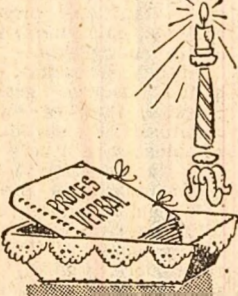
## AM PRIMIT SCRISOAREA DV.!

### TRECEȚI LA OPERAȚIE!



Sîntem invitați de V. NISTOR din București, Splaiul Independenței nr. 76, să găsim un leac pentru „suferințele” serviciului de stomatologie „Diham” din cadrul spitalului Colțea. „Acest centru stomatologic — ne spune el — funcționează de circa doi ani de zile într-un local improvizat din str. Cobălăcescu nr. 2, în condiții cu totul impropriri, fiind dotat cu o aparatură de mult scosă din uzul altor cabinete similare. Și toate acestea, în timp ce, în str. Stirbei Vodă nr. 132, în același local nou, special amenajat, dotat cu aparate de ultimă generație drept ultime în materie de tehnică dentară. De doi ani de zile serviciul de stomatologie trebuie să se mute aici și totuși... nu s-a mutat! Operația s-a tot amînat.”

### ZIS, DAR NEFĂCUT



Conducerea I.G.L.L. — își și-a anunțat intenția laudabilă — că ori de cîte ori are ocazia de a vizita o unitate de producție, va trimite și un reprezentant al său. Ajunse la concluzia că aceste se-

dînte vor da o imagine completă și exactă asupra întregii activități a întreprinderii, pentru ca apoi, pe baza unei cunoașteri aite de precise, să se ia măsurile de rigoare și să se realizeze. Asociația de locatari din cartierul Dimtrie Cantemir și-a anunțat adunarea generală de stabilire în ziua de 20 ianuarie a.c. —

„Este una dintre cele mai mari asociații din oraș. Sîntem siguri că nici se vor ridica probleme dintre cele mai interesante. Multumim de invitație. Negreșit venim”, își a răspuns celor din comitetul de conducere al asociației. Și a sosit ziua adunării generale a locatarilor. De la I.G.L.L. n-a venit nimeni. Locatarii au discutat, iarși și la rău, despre cel de-al doilea Bahlui de la subsoful blocului B12 din str. Decabal, care de astă dată are tot creștea și țete, despre niște calorifere înșepinate de 5 ani, despre funcționarea instalărilor de alimentare cu apă caldă, despre reparații prost executate ș.a.m.d. A doua zi, cineva dintre cei ce au vorbit la această adunare a dat un telefon la I.G.L.L. —

— De ce n-ați venit, tovarăși, la sediul? V-ați fi primit chipul și în oglinda celui de-al doilea Bahlui... —

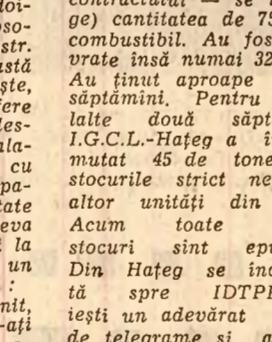
### LUNG-CIRCUIT

UN GRUP DE părinți din comuna Budești, județul Ilfov, ne scrie: „De două săptămîni, în locul local al școlii generale din comună s-au stins aproape toate becurile. Se bănușe că ar fi vorba de întreruperea unei faze. Au fost chemați imediat să repare defecțiunea electricității de la subcentrul I.R.E.B.—Budești, aflat la cîțiva pași de școală. Dar subcentrul I.R.E.B.—Budești și-a declinat orice competență. A refuzat categoric să primească nu numai apelurile verbale, dar chiar și adresele scrise, indicînd conducerei școlii să se a-

### STOC SUPRANORMATIV... DE PROMISIUNI

Dintr-o amplă scrisoare, purtînd semnăturile mai multor locatari ai celor aproape 400 de apartamente construite în orașul Hajeș, aflăm că, pentru încălzirea acestora, întreprinderea departamentului teritorială de produse petroliere Ploiești trebuie să livreze pe luna ianuarie a.c. (conform contractului — se înțelege) cantitatea de 75 tone combustibil. Au fost livrate însă numai 22 tone. Au rîmît aproape două săptămîni. Pentru celelalte două săptămîni, I.G.C.L.—Hajeș a imprumutat 45 de tone din stocurile strict necesare altor unități din oraș. Acum toate aceste stocuri sînt epuizate. Din Hajeș se îndreaptă spre IDTPP—Ploiești un adevarat torrent de telegramme și apeluri telefonice. IDTPP—Ploiești este mereu la „datorie”, împarte... promisiuni la fiecare telefon și telegramă. Dispune pe cit se pare de un stoc ineputabil. Pentru că și în anii trecuți le-a furnizat locuitorilor Hajeșului cantități apreciabile. Poate forța tutelar al subnivelei întreprinderii nu acționa în sensul înlăturării lui comunistului atît de mult as-tutubiat de către cetățeni.

### „DE CE TACI CIND...?”



„O mașina de tocat nutre — susține VALERIA HAPENCO din comuna Bălcăuți, județul Suceava, — nu este un ac în carul cu fin”. Și totuși mîgînă de tocat nutreț, expediată pe numele său din stația C.F.R. Orșova (cu scri-

soarea de trăsură 390572 din 15 august 1969 și înscrisă în vagonul nr. 14784651 16/8), a dispărut aproape ca în gaură de pămînt. În stația Dornești s-a mai găsit din ea doar o cutie de alimentat paie. Consultăți asupra cazului, lucrătorii celor două stații nu dau nici un răspuns. N-au nici o părere. Direcția regională C.F.R. Iași, căreia Valeria Hapenco i-a adresat o reclamație încă de la 3 octombrie 1969, procedea la fel. „Pace și, de patru luni, tot tace. De ce?”

### NE INTRISTEAZĂ SOSIREA PRIMĂVERII...



UN GRUP DE țărani cooperatori din comuna Jorăști, județul Galați, ne anunță că și prin partea locală a început să se simtă sosirea primăverii. „Pe noi — citim mai departe în scrisoarea lor — asta ne intristează. Ne intristează fiindcă se topește gheața de pește și urii care desparte satul în două. Vara mai merge să dai prin apă, fiindcă este caldă. Dar ce ne face cum, cînd este rece ca gheața? Deși de doi ani s-au adus lemne pentru construirea podului, organele locale nu s-au îngrijit nici măcar de repararea unei punți! Era gata să ne grăbim să dăm soluția: de vreme ce există lemne, să se repare podul. Dar, în încheierea scrisorii, aflăm că între timp și lemnele „au făcut picior”. —

### „DE CE TACI CIND...?”

„O mașina de tocat nutre — susține VALERIA HAPENCO din comuna Bălcăuți, județul Suceava, — nu este un ac în carul cu fin”. Și totuși mîgînă de tocat nutreț, expediată pe numele său din stația C.F.R. Orșova (cu scri-

soarea de trăsură 390572 din 15 august 1969 și înscrisă în vagonul nr. 14784651 16/8), a dispărut aproape ca în gaură de pămînt. În stația Dornești s-a mai găsit din ea doar o cutie de alimentat paie. Consultăți asupra cazului, lucrătorii celor două stații nu dau nici un răspuns. N-au nici o părere. Direcția regională C.F.R. Iași, căreia Valeria Hapenco i-a adresat o reclamație încă de la 3 octombrie 1969, procedea la fel. „Pace și, de patru luni, tot tace. De ce?”

ne spunem o nouă afirmare de activitate, iar cauzele sînt toate ruginite? —

### AMBALAJUL — vînzător mut

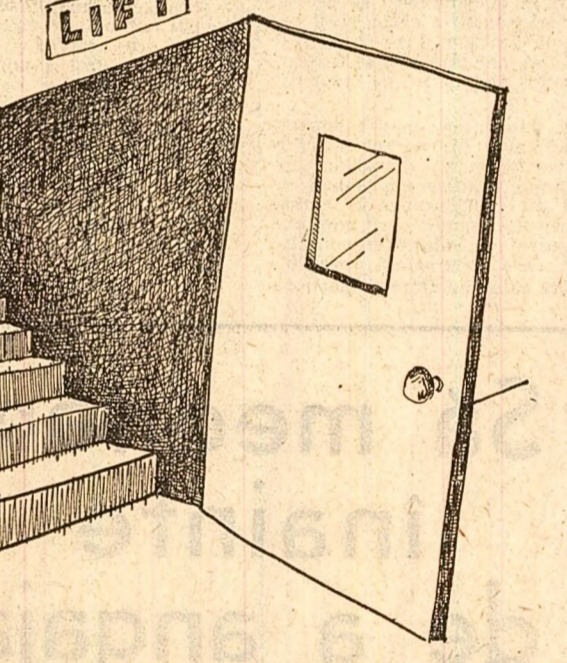


UN GRUP DE țărani cooperatori din comuna Jorăști, județul Galați, ne anunță că și prin partea locală a început să se simtă sosirea primăverii. „Pe noi — citim mai departe în scrisoarea lor — asta ne intristează. Ne intristează fiindcă se topește gheața de pește și urii care desparte satul în două. Vara mai merge să dai prin apă, fiindcă este caldă. Dar ce ne face cum, cînd este rece ca gheața? Deși de doi ani s-au adus lemne pentru construirea podului, organele locale nu s-au îngrijit nici măcar de repararea unei punți! Era gata să ne grăbim să dăm soluția: de vreme ce există lemne, să se repare podul. Dar, în încheierea scrisorii, aflăm că între timp și lemnele „au făcut picior”. —

### „DE CE TACI CIND...?”

„O mașina de tocat nutre — susține VALERIA HAPENCO din comuna Bălcăuți, județul Suceava, — nu este un ac în carul cu fin”. Și totuși mîgînă de tocat nutreț, expediată pe numele său din stația C.F.R. Orșova (cu scri-

soarea de trăsură 390572 din 15 august 1969 și înscrisă în vagonul nr. 14784651 16/8), a dispărut aproape ca în gaură de pămînt. În stația Dornești s-a mai găsit din ea doar o cutie de alimentat paie. Consultăți asupra cazului, lucrătorii celor două stații nu dau nici un răspuns. N-au nici o părere. Direcția regională C.F.R. Iași, căreia Valeria Hapenco i-a adresat o reclamație încă de la 3 octombrie 1969, procedea la fel. „Pace și, de patru luni, tot tace. De ce?”



„Soluție” Desen de I. Dogar MARINESCU

## AMBALAJUL — vînzător mut

UN grup de țărani cooperatori din comuna Jorăști, județul Galați, ne anunță că și prin partea locală a început să se simtă sosirea primăverii. „Pe noi — citim mai departe în scrisoarea lor — asta ne intristează. Ne intristează fiindcă se topește gheața de pește și urii care desparte satul în două. Vara mai merge să dai prin apă, fiindcă este caldă. Dar ce ne face cum, cînd este rece ca gheața? Deși de doi ani s-au adus lemne pentru construirea podului, organele locale nu s-au îngrijit nici măcar de repararea unei punți! Era gata să ne grăbim să dăm soluția: de vreme ce există lemne, să se repare podul. Dar, în încheierea scrisorii, aflăm că între timp și lemnele „au făcut picior”. —

### „DE CE TACI CIND...?”

„O mașina de tocat nutre — susține VALERIA HAPENCO din comuna Bălcăuți, județul Suceava, — nu este un ac în carul cu fin”. Și totuși mîgînă de tocat nutreț, expediată pe numele său din stația C.F.R. Orșova (cu scri-

soarea de trăsură 390572 din 15 august 1969 și înscrisă în vagonul nr. 14784651 16/8), a dispărut aproape ca în gaură de pămînt. În stația Dornești s-a mai găsit din ea doar o cutie de alimentat paie. Consultăți asupra cazului, lucrătorii celor două stații nu dau nici un răspuns. N-au nici o părere. Direcția regională C.F.R. Iași, căreia Valeria Hapenco i-a adresat o reclamație încă de la 3 octombrie 1969, procedea la fel. „Pace și, de patru luni, tot tace. De ce?”

Constanțin CAPRARU corespondentul „Scintei”

Constanțin CAPRARU corespondentul „Scintei”







# O sarcină de prim ordin a științei românești CHIMIA DE MIC TONAJ

Omniprezența chimiei este determinată de mutații tehnologice calitative, care afectează valențele cele mai diverse ale economiei naționale. Astfel, paralel cu creșterea industriei chimice de bază, se impune dezvoltarea și diversificarea chimiei fine și de mic tonaj. Aceasta din urmă are ca obiect producerea de substanțe foarte utile, în cantități de „numai” câteva sute (sau mii) de tone. Dacă la nivelul economiei naționale necesarul unei substanțe anume pare „infim”, multitudinea de produse de acest fel însumează cantități impresionante, care ar necesita importanțe cheltuieli vulturoase.

Încercând să definim mai precis domeniul de utilizare a produselor de mic tonaj vom vedea că ele sînt prezente îndeosebi în industria textilă, sub formă de agenți de finisare (substanțe menite să contribuie la îmbunătățirea aspectului stofelor și a finisajului pentru pigmentii folosiți la imprimare). Înlocuind unele materiale „clásice” în diverse aplicații, grătie posibilităților de prelucrare comodă și proprietăților fizico-chimice, ele pot fi înlocuite ca agenți de prelucrare a textilelor, ca linii pentru creșterea hirtiei sau sub formă de mase plastice, printre care sticla „plexig”. Fără a fi exhaustivă, această trecere în revistă sugerează multiple utilizări ale unor atari produse.

Se știe că, în general, rentabilitatea producției, cu precădere în industria chimică, se află în raport de proporționalitate cu volumul acesteia și invers proporțional cu numărul de produse. În aceste condiții, pentru producția de mic tonaj se impune o metodologie capabilă să rezolve problema crucială a rentabilității, adică un timp adecvat cerințelor tot mai presante ale industriei implice urgente care nu pot fi rezolvate satisfacător în cadrul organizatoric existent. Operaționalitatea și mobilitatea funcțională ale sistemului cercetare-produție pot fi asigurate numai pornind de la o structură simplă, care să îngăduie asimilarea rapidă a produselor de mic tonaj.

Cu concursul unora dintre specialiștii Institutului „Chimigaz”-Medias, am putut lămurii câteva aspecte

esențiale ale cercetării din acest domeniu al chimiei tehnologice. Îng. Marius Beghecescu, șeful secției monomeri și polimeri, consideră, de pildă, posibilă simplificarea traiectoriei unui produs de la faza de cercetare la cea de producție.

Pe baza experienței de laborator și a similitudinilor tehnologice, în multiple cazuri se poate evita faza-pilot. Acest coeficient sporit de cucerț și, implicit, de risc este îndreptățit de cantitățile relativ reduse de substanțe care se produc. În ceea ce privește valorificarea cercetării ar fi util ca în procesul de transfer spre producție să se renunțe la filiera cunoscută — studiu tehnico-economic, proiect de execuție a utilajelor necesare etc. Această metodologie s-ar putea aplica, cu un efort minim, în întreprinderile existente. Mai mult, cheltuielile pe care le implică asimilarea produselor de mic tonaj pot fi reduse de câteva ori față de cele care rezultă din aplicarea de scară a produselor de mic tonaj. Concepte cu linii de fabricație paralele, cu posibilități de autotulărire sporite, aceste fabrici ar constitui un cadru propice pentru structura organizatorică propusă. Faptul că foarte multe produse necesită aceleași utilaje, cu modificări minore, justifică un atare export.

Schimbarea opțiunii în ceea ce privește cercetarea nu trebuie considerată ca o concesie făcută personalului de cercetare. Trebuie să se înțeleagă că este vorba, de fapt, de o investiție necesară economic.

Cercința o „teorie” potrivit căreia cercetarea produselor de mic tonaj ar costa mai puțin decât ar costa a produselor de mare tonaj, raportându-se mecanic volumul cheltuielilor la cel al producției, nu spune chimistul Augustin Beza, șeful sectorului monomeri. Lucrurile nu stau tocmai așa. Tocmai pentru că cheltuielile se raportează la o producție relativ mică, recuperarea cercetării nu se face repede și nici nu este interesat să contracteze „astfel” de lucrări. Acest factor mode-

lător al afirmării produselor în circuitul producției naționale poate fi anihilat numai creându-se un regim preferențial, înm-tr-un sistem de stimulare bine precizat, al unor atari cercetări.

Îng. Vasile Duma, directorul institutului, este de părere că dificultățile în timpurile în procesul de valorificare a cercetărilor, în primul rînd în relațiile cu unitățile care experimentează soluțiile propuse, rezidă în necorelarea planurilor partenerilor. Din acest motiv, de exemplu, la Combinatul chimic Craiova lucrările legate de metale-piridina se tergiversază în mod nejustificat de o bună bucată de vreme.

Dezbaterea problematicii acestui domeniu a declanșat multiple idei, valabile pentru o sferă mult mai largă de investigație științifică. Măriașă viteză de rezolvare a tematicii propuse, deci ridicarea eficienței cercetării însăși, care conlucra permanent în tre informarea cercetărilor, proiectare, investiții, producție, deșchicere — elementul coerenței asigurând parcurgerea firească a activității științifice, pentru organizarea activității de cercetare științifică oferă posibilități optime de desfășurare a cercetărilor. În același spirit au fost elaborate și alte acte normative, care au precedat legea. Se constată însă că, deși printr-o hotărîre a Consiliului de Miniștri, unităților de cercetare li se crează posibilitatea de a importa aparatură științifică direct de la firma pe care o indică, menținerea unei practici neresponsabile nu a dus la mărirea vitezei de rezolvare a comenziilor. Se impune, deci, o reformulare a instrumentelor de aplicare a hotărîrii. În spiritul ideii în care a fost emisă. Mai mult, hotărîrea Consiliului de Miniștri privind obținerea fără repartiție a materialelor necesare institutului este pur și simplu inoperantă în condițiile practici existente. Revizuirea unor aspecte ale cadrului organizatoric al cercetării, într-o manieră care să ateste o profundă cunoaștere a realității ar asigura progresul constant și rapid în problemele specifice investigației științifice.

Victor VULPE

## ORGANIZAREA ACTIVITĂȚII DE CERCETARE ȘTIINȚIFICĂ A STUDENTILOR

Aprecind amploarea pe care a luat-o în ultimii ani investigația științifică în rândurile studenților, Ministerul Învățămîntului și Uniunea asociațiilor studențescilor din România au elaborat un regulament cu privire la organizarea și desfășurarea acestei activități, ca parte integrată a procesului instructiv-educativ. El subliniază, printre altele, scopul muncii de cercetare desfășurate de studenți — aprofundarea și largirea orizontului lor profesional-științific, cultivarea aptitudinilor în diferite domenii de activitate, dezvoltarea capacității creatoare — și precizează că acea cercetare care poate fi primită în colectivele de cercetare ale cadrelor didactice universitare. Se menționează, de asemenea, că în cercetarea științifică sînt cuprinși nu numai tinerii înscriși la cursurile de zi, ci și cei de la seral sau de la cursurile fără frecvență, care se angajează să desfășoare o susținută activitate la una din formele organizate în instituții sau universitatea respectivă: cercuri metodologice, cercuri de creație artistică, cercuri de proiectare, brigăzi de cercetare pe teren, ateliere pentru construirea unor aparate de laborator etc.

Alte prevederi stabilesc că lucrările științifice realizate în cadrul cercurilor științifice studențesci vor fi prezentate în sesiuni speciale organizate, iar cele mai bune, premiate și aplicabile în producție, pe baza convențiilor și contractelor de colaborare încheiate între instituțiile de învățămînt superior și unități beneficiare. (Agerpres)

## cinema

- Cînd se arată cuvecuri: PATRIA — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15; FLAMURA — 9; 11,30; 15,30; 18; 20,30.
- Frea mic pentru un război al mare: CENTRAL — 9; 11,30; 15,30; 18; 20,30.
- Reconstruirea: LUCEAFĂRUL — 9; 11,15; 13,30; 15; 18,15; 20,45.
- Ce s-a întâmplat cu Baby Jane?: CAPIOTOL — 9,45; 12,30.
- Căpitanul: CAPIOTOL — 15,15; 19,45.
- La nord pe stînga: BUCUREȘTI — 9; 11,15; 13,30; 15,30; 19,45; 21; REPUBLICA — 9; 11,30; 14; 16,30; 19; 21,15.
- Cine ești dumnea, domnule Serge?: LUMINA — 9,30-17 în continuare; 20.
- Cînd tu nu ești: CINEMATECA (sala Union) — 10; 12; 14.
- My fair lady: FAVORIT — 10; 15,30; 19,30.
- Anchetatorul din umbră: FESTIVAL — 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 21; TOMBI — 9-15 în continuare; 18; 20,15.
- Program pentru copii: DOINA — 9; 10.
- Intr-o seară, un tren...: DOINA — 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
- Tiznan, omul junglei: TIMPURI NOI — 9-15 în continuare.
- Program de scurt metraj premiate la diferite festivaluri: TIMPURI NOI — 17-21 în continuare.
- Simpatul domn R. EXCELSIOR — 9; 11,15; 13,30; 15,15; 20,45; FEROVIA — 8,30; 11; 13,30; 16; 18,30; 21.
- Profesioniștii: CRIVITA — 9,30; 12; 15,30; 18; 20,30.
- ARTA — 9-15,45 în continuare; 18,15; 20,30.
- Omul care valora miliarde: INFĂRĂȘAREA ÎNTRE POPOARE — 15,15; 17,45.
- Blow-up: BUZEȘTI — 15,30; 18; 20,30.
- Băieții în haine de piele: DACIA — 8,30-20,30 în continuare.
- Taina leului: BUCUREȘTI — 16; 18,15; 20,30.
- Bătălia pentru Roma: LIRA — 15,30; 19; VITAN — 15,30; 19.
- La nord prin nord-vest: GULEȘTI — 15,30; 19.
- Păcatul dragostei: VICTORIA — 8,45; 11; 13,30; 16; 18,30; 20,45; FLOREASCA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30; MIOȘITA — 10; 12,30; 15; 17,30; 20.
- Vala păpușilor: COTROCENI — 15,30; 18.
- Calabuch: COTROCENI — 20,30.
- Urmărirea: MELODIA — 9,30; 11; 13,30; 16; 18,30.
- AURORA — 9,30; 11; 12,30; 15.
- Dragă Brigitte: VOLGA — 9,30-15 în continuare; 18,15; 20,30.
- Via Măia: GLORIA — 9; 11,15; 13,30; 16; 18,15; 20,30; MODERN — 9,15; 11,30; 13,45; 16; 18,15; 20,30.
- Winnetou în Valea Morții: MOSILOR — 15,30; 18.
- Fata din Sărut: SĂRUT — 15,30; 18.
- Marșul asupra Romei: MOSILOR — 20,30.
- Corabia nebunilor: POPULAR — 15,30; 19.
- Beru și comisariul San Antonio: MUNCA — 16; 18; 20.
- Vă place Brahms?: FLACARA — 15,30; 18; 20,30.

# REVISTELE LOCALE DE CULTURĂ Structuri deficitare

Ca și celelalte reviste lunare editate sub egida comitetelor județene de cultură și artă în orașe cu vechi tradiții artistice și publicistice revista băcăuană „Ateneu” — continuarea în timp a „Ateneului cultural”, publicată a cărei apariție a fost strîns legată de numele lui G. Bucovici — este menită să devină contribuție substanțială la dezvoltarea vieții spirituale a județului în care vede lumina tiparului.

Pornind la drum așa cum se prezintă în articolul de consemnă implinirea a 5 ani de la apariția primului său număr — „cu un program desprins din programul ideologic, politic, cultural al vieții noastre socialiste”, revista reușit, chiar dacă intențiile afirmate programic nu s-au realizat întotdeauna pe deplin, să-și afirme individualitatea în peisajul actual al publicistici noastre. Lectura ultimelor sale numere confirmă, de altfel, o asemenea constatare, relevînd însă — prin prima cerință majoră care stă în fața publicității noastre de cultură — și în alte numere ale revistei să fie suficient luate în considerare, cit și resurse care pot fi mult mai bune puse în valoare. Spunem aceasta, pentru că valoarea unei reviste locale, așa la dezvoltarea culturii noastre, prestigiul și autoritatea ei pe plan local, depind de măsura în care reușesc să-și depășească sarcina fundamentală.

Într-un număr restrîns și propus să descrie „Perspectivele săptămîni în șapte teatre din țară” (Bacău, Brlad, Botoșani, Brăila, Galați, Iași, Piatra Neamț) (11/1969), pentru că temele dezbătute mult mai ample în alte numere ale revistei să fie „Premiile acceptate ale experimentului”, „Actori instrumente divine” sau „Teatru, istorie și destin individual”. Evident, problematica articolului este „perspectivele săptămîni teatrale” ar fi trebuit să ocupe primul planul inițiativelor publicistice ale revistei includerea unor succinte informații în rubrici ca „Breviar”, „Curier școlar” sau „Cronica teatrală” abordarea cu competență și simț de răspundere a problemelor alt de complexe ale aceluiași repertoriului respectivelor instituții culturale, ale promovării creației artistice a interpretilor.

Cu insuficientă atenție este reflectată și mai ales, comentată problematica altor domenii, elocvent fiind în această privință îndeosebi profilul paginii dedicate școlii și tineretului. Multă vreme sumarul acesteia s-a redus la stiri inserate în rubrica „Curier școlar”, a prezentarea unor „Capodopere ale tineretului aparținînd unor clasici ai literaturii universale și a publicarea versurilor semnate de clivi și studenți. Într-o zonă ce dispune de numeroase instituții de învățămînt, de un mare număr de cadre didactice, erou al acestui uitat, domeniu, meșteșugul de a prezenta procesul instructiv-educativ, ale formării și educării tineretului în spiritul idealurilor nobile ale epocii noastre, obiective care trebuie constituite o preocupare constantă a revistei Pagina școlii nu poate fi o pagină printre altele, ci un adevărat atelier de lucru, contribuind cu mijloacele sale specifice la îndeplinirea sarcinilor de mare răspundere pe care partidul și statul le pun în fața școlii, la formarea multilaterală a tinerilor cetățeni ai patriei.

Este drept, ultimele numere au adus o extindere sumarul paginii, dar materialele publicate au totuși un caracter prea general, abstract.

Un aspect care se impune în mod deosebit atenției celui care parcurge colecția revistei îl constituie reflectarea fenomenului literar, domeniu în care s-au înregistrat certe realizări. Acestea însă au fost obținute prin afectarea unui spațiu mai mare sectorului creației artistice, neglijîndu-se astfel un deziderat esențial, care prevede ca profilul unei asemenea publicații, structura ei să se configureze printr-o riguroasă echilibrare a compartimentelor sale. printr-o selecție mai exigentă a tuturor materialelor încredințate tiparului.

# ateneu

(nr. 1/1970). Tot așa, un articol de dimensiuni restrîns și propus să descrie „Perspectivele săptămîni în șapte teatre din țară” (Bacău, Brlad, Botoșani, Brăila, Galați, Iași, Piatra Neamț) (11/1969), pentru că temele dezbătute mult mai ample în alte numere ale revistei să fie „Premiile acceptate ale experimentului”, „Actori instrumente divine” sau „Teatru, istorie și destin individual”. Evident, problematica articolului este „perspectivele săptămîni teatrale” ar fi trebuit să ocupe primul planul inițiativelor publicistice ale revistei includerea unor succinte informații în rubrici ca „Breviar”, „Curier școlar” sau „Cronica teatrală” abordarea cu competență și simț de răspundere a problemelor alt de complexe ale aceluiași repertoriului respectivelor instituții culturale, ale promovării creației artistice a interpretilor.

Cu insuficientă atenție este reflectată și mai ales, comentată problematica altor domenii, elocvent fiind în această privință îndeosebi profilul paginii dedicate școlii și tineretului. Multă vreme sumarul acesteia s-a redus la stiri inserate în rubrica „Curier școlar”, a prezentarea unor „Capodopere ale tineretului aparținînd unor clasici ai literaturii universale și a publicarea versurilor semnate de clivi și studenți. Într-o zonă ce dispune de numeroase instituții de învățămînt, de un mare număr de cadre didactice, erou al acestui uitat, domeniu, meșteșugul de a prezenta procesul instructiv-educativ, ale formării și educării tineretului în spiritul idealurilor nobile ale epocii noastre, obiective care trebuie constituite o preocupare constantă a revistei Pagina școlii nu poate fi o pagină printre altele, ci un adevărat atelier de lucru, contribuind cu mijloacele sale specifice la îndeplinirea sarcinilor de mare răspundere pe care partidul și statul le pun în fața școlii, la formarea multilaterală a tinerilor cetățeni ai patriei.

Este drept, ultimele numere au adus o extindere sumarul paginii, dar materialele publicate au totuși un caracter prea general, abstract.

Un aspect care se impune în mod deosebit atenției celui care parcurge colecția revistei îl constituie reflectarea fenomenului literar, domeniu în care s-au înregistrat certe realizări. Acestea însă au fost obținute prin afectarea unui spațiu mai mare sectorului creației artistice, neglijîndu-se astfel un deziderat esențial, care prevede ca profilul unei asemenea publicații, structura ei să se configureze printr-o riguroasă echilibrare a compartimentelor sale. printr-o selecție mai exigentă a tuturor materialelor încredințate tiparului.

Să ne oprim, de pildă, asupra unor rubrici care, prin constanța apariției, prin tinuta lor teoretică, sînt relevalabile. În realizarea „Cronicii idelilor”, a celei științifice sau economice, și a celei literare, materialele ce privesc aceste domenii se recurge adeseori la cea mai comodă formulă, apelîndu-se la un număr restrîns de colaboratori. În cazul „Cronicii idelilor”, deosebi din Capitală — care oferă articole interesante, dar, inevitabil, prea generale în raport cu necesitățile reale resimțite de oamenii de cultură și de creație artistică, ca și de ceilalți intelectuali din cuprinsul județului. Sigur că și articole cum sînt „Enigmaticul univers”, „Preliminarii la o teorie a teoriei filozofice” și așa mai departe, în sumarul revistei, dar nu în defavoarea acelor contribuții prin care specialiștii din diverse domenii să-și spună cuvîntul asupra unor probleme locale ale dezvoltării economice, științifice, ale cercetărilor originale din diverse sectoare de activitate. Găzduind materiale precum studiul monografic consacrat industriei orașului Gh. Gheorghiu-Dej sau ancheta despre cercetarea științifică întreprinsă printre ingineri și

Să ne oprim, de pildă, asupra unor rubrici care, prin constanța apariției, prin tinuta lor teoretică, sînt relevalabile. În realizarea „Cronicii idelilor”, a celei științifice sau economice, și a celei literare, materialele ce privesc aceste domenii se recurge adeseori la cea mai comodă formulă, apelîndu-se la un număr restrîns de colaboratori. În cazul „Cronicii idelilor”, deosebi din Capitală — care oferă articole interesante, dar, inevitabil, prea generale în raport cu necesitățile reale resimțite de oamenii de cultură și de creație artistică, ca și de ceilalți intelectuali din cuprinsul județului. Sigur că și articole cum sînt „Enigmaticul univers”, „Preliminarii la o teorie a teoriei filozofice” și așa mai departe, în sumarul revistei, dar nu în defavoarea acelor contribuții prin care specialiștii din diverse domenii să-și spună cuvîntul asupra unor probleme locale ale dezvoltării economice, științifice, ale cercetărilor originale din diverse sectoare de activitate. Găzduind materiale precum studiul monografic consacrat industriei orașului Gh. Gheorghiu-Dej sau ancheta despre cercetarea științifică întreprinsă printre ingineri și

Să ne oprim, de pildă, asupra unor rubrici care, prin constanța apariției, prin tinuta lor teoretică, sînt relevalabile. În realizarea „Cronicii idelilor”, a celei științifice sau economice, și a celei literare, materialele ce privesc aceste domenii se recurge adeseori la cea mai comodă formulă, apelîndu-se la un număr restrîns de colaboratori. În cazul „Cronicii idelilor”, deosebi din Capitală — care oferă articole interesante, dar, inevitabil, prea generale în raport cu necesitățile reale resimțite de oamenii de cultură și de creație artistică, ca și de ceilalți intelectuali din cuprinsul județului. Sigur că și articole cum sînt „Enigmaticul univers”, „Preliminarii la o teorie a teoriei filozofice” și așa mai departe, în sumarul revistei, dar nu în defavoarea acelor contribuții prin care specialiștii din diverse domenii să-și spună cuvîntul asupra unor probleme locale ale dezvoltării economice, științifice, ale cercetărilor originale din diverse sectoare de activitate. Găzduind materiale precum studiul monografic consacrat industriei orașului Gh. Gheorghiu-Dej sau ancheta despre cercetarea științifică întreprinsă printre ingineri și

Să ne oprim, de pildă, asupra unor rubrici care, prin constanța apariției, prin tinuta lor teoretică, sînt relevalabile. În realizarea „Cronicii idelilor”, a celei științifice sau economice, și a celei literare, materialele ce privesc aceste domenii se recurge adeseori la cea mai comodă formulă, apelîndu-se la un număr restrîns de colaboratori. În cazul „Cronicii idelilor”, deosebi din Capitală — care oferă articole interesante, dar, inevitabil, prea generale în raport cu necesitățile reale resimțite de oamenii de cultură și de creație artistică, ca și de ceilalți intelectuali din cuprinsul județului. Sigur că și articole cum sînt „Enigmaticul univers”, „Preliminarii la o teorie a teoriei filozofice” și așa mai departe, în sumarul revistei, dar nu în defavoarea acelor contribuții prin care specialiștii din diverse domenii să-și spună cuvîntul asupra unor probleme locale ale dezvoltării economice, științifice, ale cercetărilor originale din diverse sectoare de activitate. Găzduind materiale precum studiul monografic consacrat industriei orașului Gh. Gheorghiu-Dej sau ancheta despre cercetarea științifică întreprinsă printre ingineri și

Să ne oprim, de pildă, asupra unor rubrici care, prin constanța apariției, prin tinuta lor teoretică, sînt relevalabile. În realizarea „Cronicii idelilor”, a celei științifice sau economice, și a celei literare, materialele ce privesc aceste domenii se recurge adeseori la cea mai comodă formulă, apelîndu-se la un număr restrîns de colaboratori. În cazul „Cronicii idelilor”, deosebi din Capitală — care oferă articole interesante, dar, inevitabil, prea generale în raport cu necesitățile reale resimțite de oamenii de cultură și de creație artistică, ca și de ceilalți intelectuali din cuprinsul județului. Sigur că și articole cum sînt „Enigmaticul univers”, „Preliminarii la o teorie a teoriei filozofice” și așa mai departe, în sumarul revistei, dar nu în defavoarea acelor contribuții prin care specialiștii din diverse domenii să-și spună cuvîntul asupra unor probleme locale ale dezvoltării economice, științifice, ale cercetărilor originale din diverse sectoare de activitate. Găzduind materiale precum studiul monografic consacrat industriei orașului Gh. Gheorghiu-Dej sau ancheta despre cercetarea științifică întreprinsă printre ingineri și

Să ne oprim, de pildă, asupra unor rubrici care, prin constanța apariției, prin tinuta lor teoretică, sînt relevalabile. În realizarea „Cronicii idelilor”, a celei științifice sau economice, și a celei literare, materialele ce privesc aceste domenii se recurge adeseori la cea mai comodă formulă, apelîndu-se la un număr restrîns de colaboratori. În cazul „Cronicii idelilor”, deosebi din Capitală — care oferă articole interesante, dar, inevitabil, prea generale în raport cu necesitățile reale resimțite de oamenii de cultură și de creație artistică, ca și de ceilalți intelectuali din cuprinsul județului. Sigur că și articole cum sînt „Enigmaticul univers”, „Preliminarii la o teorie a teoriei filozofice” și așa mai departe, în sumarul revistei, dar nu în defavoarea acelor contribuții prin care specialiștii din diverse domenii să-și spună cuvîntul asupra unor probleme locale ale dezvoltării economice, științifice, ale cercetărilor originale din diverse sectoare de activitate. Găzduind materiale precum studiul monografic consacrat industriei orașului Gh. Gheorghiu-Dej sau ancheta despre cercetarea științifică întreprinsă printre ingineri și

Să ne oprim, de pildă, asupra unor rubrici care, prin constanța apariției, prin tinuta lor teoretică, sînt relevalabile. În realizarea „Cronicii idelilor”, a celei științifice sau economice, și a celei literare, materialele ce privesc aceste domenii se recurge adeseori la cea mai comodă formulă, apelîndu-se la un număr restrîns de colaboratori. În cazul „Cronicii idelilor”, deosebi din Capitală — care oferă articole interesante, dar, inevitabil, prea generale în raport cu necesitățile reale resimțite de oamenii de cultură și de creație artistică, ca și de ceilalți intelectuali din cuprinsul județului. Sigur că și articole cum sînt „Enigmaticul univers”, „Preliminarii la o teorie a teoriei filozofice” și așa mai departe, în sumarul revistei, dar nu în defavoarea acelor contribuții prin care specialiștii din diverse domenii să-și spună cuvîntul asupra unor probleme locale ale dezvoltării economice, științifice, ale cercetărilor originale din diverse sectoare de activitate. Găzduind materiale precum studiul monografic consacrat industriei orașului Gh. Gheorghiu-Dej sau ancheta despre cercetarea științifică întreprinsă printre ingineri și

Să ne oprim, de pildă, asupra unor rubrici care, prin constanța apariției, prin tinuta lor teoretică, sînt relevalabile. În realizarea „Cronicii idelilor”, a celei științifice sau economice, și a celei literare, materialele ce privesc aceste domenii se recurge adeseori la cea mai comodă formulă, apelîndu-se la un număr restrîns de colaboratori. În cazul „Cronicii idelilor”, deosebi din Capitală — care oferă articole interesante, dar, inevitabil, prea generale în raport cu necesitățile reale resimțite de oamenii de cultură și de creație artistică, ca și de ceilalți intelectuali din cuprinsul județului. Sigur că și articole cum sînt „Enigmaticul univers”, „Preliminarii la o teorie a teoriei filozofice” și așa mai departe, în sumarul revistei, dar nu în defavoarea acelor contribuții prin care specialiștii din diverse domenii să-și spună cuvîntul asupra unor probleme locale ale dezvoltării economice, științifice, ale cercetărilor originale din diverse sectoare de activitate. Găzduind materiale precum studiul monografic consacrat industriei orașului Gh. Gheorghiu-Dej sau ancheta despre cercetarea științifică întreprinsă printre ingineri și

Să ne oprim, de pildă, asupra unor rubrici care, prin constanța apariției, prin tinuta lor teoretică, sînt relevalabile. În realizarea „Cronicii idelilor”, a celei științifice sau economice, și a celei literare, materialele ce privesc aceste domenii se recurge adeseori la cea mai comodă formulă, apelîndu-se la un număr restrîns de colaboratori. În cazul „Cronicii idelilor”, deosebi din Capitală — care oferă articole interesante, dar, inevitabil, prea generale în raport cu necesitățile reale resimțite de oamenii de cultură și de creație artistică, ca și de ceilalți intelectuali din cuprinsul județului. Sigur că și articole cum sînt „Enigmaticul univers”, „Preliminarii la o teorie a teoriei filozofice” și așa mai departe, în sumarul revistei, dar nu în defavoarea acelor contribuții prin care specialiștii din diverse domenii să-și spună cuvîntul asupra unor probleme locale ale dezvoltării economice, științifice, ale cercetărilor originale din diverse sectoare de activitate. Găzduind materiale precum studiul monografic consacrat industriei orașului Gh. Gheorghiu-Dej sau ancheta despre cercetarea științifică întreprinsă printre ingineri și

Să ne oprim, de pildă, asupra unor rubrici care, prin constanța apariției, prin tinuta lor teoretică, sînt relevalabile. În realizarea „Cronicii idelilor”, a celei științifice sau economice, și a celei literare, materialele ce privesc aceste domenii se recurge adeseori la cea mai comodă formulă, apelîndu-se la un număr restrîns de colaboratori. În cazul „Cronicii idelilor”, deosebi din Capitală — care oferă articole interesante, dar, inevitabil, prea generale în raport cu necesitățile reale resimțite de oamenii de cultură și de creație artistică, ca și de ceilalți intelectuali din cuprinsul județului. Sigur că și articole cum sînt „Enigmaticul univers”, „Preliminarii la o teorie a teoriei filozofice” și așa mai departe, în sumarul revistei, dar nu în defavoarea acelor contribuții prin care specialiștii din diverse domenii să-și spună cuvîntul asupra unor probleme locale ale dezvoltării economice, științifice, ale cercetărilor originale din diverse sectoare de activitate. Găzduind materiale precum studiul monografic consacrat industriei orașului Gh. Gheorghiu-Dej sau ancheta despre cercetarea științifică întreprinsă printre ingineri și

Să ne oprim, de pildă, asupra unor rubrici care, prin constanța apariției, prin tinuta lor teoretică, sînt relevalabile. În realizarea „Cronicii idelilor”, a celei științifice sau economice, și a celei literare, materialele ce privesc aceste domenii se recurge adeseori la cea mai comodă formulă, apelîndu-se la un număr restrîns de colaboratori. În cazul „Cronicii idelilor”, deosebi din Capitală — care oferă articole interesante, dar, inevitabil, prea generale în raport cu necesitățile reale resimțite de oamenii de cultură și de creație artistică, ca și de ceilalți intelectuali din cuprinsul județului. Sigur că și articole cum sînt „Enigmaticul univers”, „Preliminarii la o teorie a teoriei filozofice” și așa mai departe, în sumarul revistei, dar nu în defavoarea acelor contribuții prin care specialiștii din diverse domenii să-și spună cuvîntul asupra unor probleme locale ale dezvoltării economice, științifice, ale cercetărilor originale din diverse sectoare de activitate. Găzduind materiale precum studiul monografic consacrat industriei orașului Gh. Gheorghiu-Dej sau ancheta despre cercetarea științifică întreprinsă printre ingineri și

Să ne oprim, de pildă, asupra unor rubrici care, prin constanța apariției, prin tinuta lor teoretică, sînt relevalabile. În realizarea „Cronicii idelilor”, a celei științifice sau economice, și a celei literare, materialele ce privesc aceste domenii se recurge adeseori la cea mai comodă formulă, apelîndu-se la un număr restrîns de colaboratori. În cazul „Cronicii idelilor”, deosebi din Capitală — care oferă articole interesante, dar, inevitabil, prea generale în raport cu necesitățile reale resimțite de oamenii de cultură și de creație artistică, ca și de ceilalți intelectuali din cuprinsul județului. Sigur că și articole cum sînt „Enigmaticul univers”, „Preliminarii la o teorie a teoriei filozofice” și așa mai departe, în sumarul revistei, dar nu în defavoarea acelor contribuții prin care specialiștii din diverse domenii să-și spună cuvîntul asupra unor probleme locale ale dezvoltării economice, științifice, ale cercetărilor originale din diverse sectoare de activitate. Găzduind materiale precum studiul monografic consacrat industriei orașului Gh. Gheorghiu-Dej sau ancheta despre cercetarea științifică întreprinsă printre ingineri și

Să ne oprim, de pildă, asupra unor rubrici care, prin constanța apariției, prin tinuta lor teoretică, sînt relevalabile. În realizarea „Cronicii idelilor”, a celei științifice sau economice, și a celei literare, materialele ce privesc aceste domenii se recurge adeseori la cea mai comodă formulă, apelîndu-se la un număr restrîns de colaboratori. În cazul „Cronicii idelilor”, deosebi din Capitală — care oferă articole interesante, dar, inevitabil, prea generale în raport cu necesitățile reale resimțite de oamenii de cultură și de creație artistică, ca și de ceilalți intelectuali din cuprinsul județului. Sigur că și articole cum sînt „Enigmaticul univers”, „Preliminarii la o teorie a teoriei filozofice” și așa mai departe, în sumarul revistei, dar nu în defavoarea acelor contribuții prin care specialiștii din diverse domenii să-și spună cuvîntul asupra unor probleme locale ale dezvoltării economice, științifice, ale cercetărilor originale din diverse sectoare de activitate. Găzduind materiale precum studiul monografic consacrat industriei orașului Gh. Gheorghiu-Dej sau ancheta despre cercetarea științifică întreprinsă printre ingineri și

Să ne oprim, de pildă, asupra unor rubrici care, prin constanța apariției, prin tinuta lor teoretică, sînt relevalabile. În realizarea „Cronicii idelilor”, a celei științifice sau economice, și a celei literare, materialele ce privesc aceste domenii se recurge adeseori la cea mai comodă formulă, apelîndu-se la un număr restrîns de colaboratori. În cazul „Cronicii idelilor”, deosebi din Capitală — care oferă articole interesante, dar, inevitabil, prea generale în raport cu necesitățile reale resimțite de oamenii de cultură și de creație artistică, ca și de ceilalți intelectuali din cuprinsul județului. Sigur că și articole cum sînt „Enigmaticul univers”, „Preliminarii la o teorie a teoriei filozofice” și așa mai departe, în sumarul revistei, dar nu în defavoarea acelor contribuții prin care specialiștii din diverse domenii să-și spună cuvîntul asupra unor probleme locale ale dezvoltării economice, științifice, ale cercetărilor originale din diverse sectoare de activitate. Găzduind materiale precum studiul monografic consacrat industriei orașului Gh. Gheorghiu-Dej sau ancheta despre cercetarea științifică întreprinsă printre ingineri și

Să ne oprim, de pildă, asupra unor rubrici care, prin constanța apariției, prin tinuta lor teoretică, sînt relevalabile. În realizarea „Cronicii idelilor”, a celei științifice sau economice, și a celei literare, materialele ce privesc aceste domenii se recurge adeseori la cea mai comodă formulă, apelîndu-se la un număr restrîns de colaboratori. În cazul „Cronicii idelilor”, deosebi din Capitală — care oferă articole interesante, dar, inevitabil, prea generale în raport cu necesitățile reale resimțite de oamenii de cultură și de creație artistică, ca și de ceilalți intelectuali din cuprinsul județului. Sigur că și articole cum sînt „Enigmaticul univers”, „Preliminarii la o teorie a teoriei filozofice” și așa mai departe, în sumarul revistei, dar nu în defavoarea acelor contribuții prin care specialiștii din diverse domenii să-și spună cuvîntul asupra unor probleme locale ale dezvoltării economice, științifice, ale cercetărilor originale din diverse sectoare de activitate. Găzduind materiale precum studiul monografic consacrat industriei orașului Gh. Gheorghiu-Dej sau ancheta despre cercetarea științifică întreprinsă printre ingineri și

## Un fragment de rocă lunară a fost expus în sala Dalles din Capitală

Un fragment de rocă lunară, de dimensiunile unui ou, se află de miercuri la București, în mica piatră cerușie cu reflexe diamantate, constituie unul din esanțioanele de sol lunar culesse în iulie 1969 de echipajul navei spațiale „Apollo-11” din Marea Liniștită. Roca este prezentată în sala Dalles de către Consiliul pentru răspundere științifică și culturală, reprezentanți ai Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, un număr public.

Au fost de asemenea, prezenți membri ai corpului diplomatic.

Cu prilejul vernisajului au rostit alocuțiuni prof. dr. docent Călin Popovici, Harry Barnes, consilier al Ambasadei S.U.A. la București, și dr. John A. O'Keefe, șef adjunct la Laboratorul de studii planetare pentru fizică spațială de la centrul Goddard de zbor spațial, aparținînd N.A.S.A.

Expoziția poate fi vizitată zilnic, pînă la 21 februarie, între orele 10 și 18.

La festivitatea ocazională de prezentare a rocii lunare au participat acad. Remus Răduț, rectorul Universității populare, prof. univ. dr. docent Mihail Ghelmeagău, vicepreședinte

te al Consiliului pentru răspundere științifică și culturală, reprezentanți ai Comitetului de Stat pentru Cultură și Artă, un număr public.

Au fost de asemenea, prezenți membri ai corpului diplomatic.

Cu prilejul vernisajului au rostit alocuțiuni prof. dr. docent Călin Popovici, Harry Barnes, consilier al Ambasadei S.U.A. la București, și dr. John A. O'Keefe, șef adjunct la Laboratorul de studii planetare pentru fizică spațială de la centrul Goddard de zbor spațial, apar



Prezentarea scrisorilor de acreditare președintelui Consiliului de Stat, Nicolae Ceaușescu, de către ambasadorul Olandei CUVÎNTĂRILE ROSTITE

În cuvîntarea sa, ambasadorul Olandei, Pieter V. P. Cramer, arătînd că este onorat de a fi primit de președintele Consiliului de Stat al Republicii Socialiste România...

Nicolae Ceaușescu, a mulțumit cordial pentru cuvintele de prețuire și stimă și pentru urările rostite de ambasadorul P. V. P. Cramer...

PRIMIRE LA C.C. AL P.C.R.

Tovarășul Gheorghe Pană, membru al Comitetului Executiv, al Prezidiului Permanent, secretar al C.C. al P.C.R. a primit, miercuri după-amiază, pe Günter Kohrt, secretar de stat...

La primire, care s-a desfășurat într-o atmosferă cordială, tovarășescă, a luat parte Nicolae Ceaușescu, adjunct al ministrului Afacerilor Externe.

Președintele Comisiei economice pentru Europa a O.N.U. a părăsit Capitala

Miercuri seara a părăsit Capitala acad. Evghen Mateev, președintele Comisiei economice pentru Europa a O.N.U., care, la invitația Ministerului Afacerilor Externe...

În timpul șederii sale în România, acad. E. Mateev a fost primit de tovarășii Ion Gheorghe Maurer, președintele Consiliului de Miniștri...

Sosirea unei delegații de activiști ai P.C.U.S.

Miercuri dimineața a sosit în Capitală o delegație de activiști ai Partidului Comunist al Uniunii Sovietice...

gașla a fost întâmpinată de tovarășul Roman Moldovan, membru al C.C. al P.C.R., vicepreședinte al Consiliului Economic...

Manifestări consacrate aniversării centenarului nașterii lui Lenin

În ziua de 10 februarie a.c., în comuna Amărăștii de Sus, Județul Dolj, s-a dezlănșat un curtos fenomen al naturii...

În aceeași zi, la Piatra Neamț a avut loc o manifestare dedicată vieții și operei organizatorului și conducătorului Mării Revoluții din Octombrie...

PRONOEXPRES

NUMERULE EXTRASE LA CONCURSUL NR. 7 DIN 11 FEBRUARIE 1970: Extragea: 1: 41 15 22 19 20. FOND DE PREMII: 429.323 lei.

Plecarea la Moscova a ministrului agriculturii și silviculturii

Miercuri seara a plecat la Moscova Angelo Miclescu, ministrul agriculturii și silviculturii...

Delegația va avea, de asemenea, convorbiri privind colaborarea tehnico-stiințifică directă între Ministerul Agriculturii și Silviculturii al României...

SPORT ÎN CÎTEVA RÎNDURI

Actualitatea la bob

După ce, săptămîni de-a rîndul, bobberii noștri și-au măsurat forțele și măiestria în cadrul unor competiții de caracter continental sau mondial...

SANTANA INVINGĂTOR ÎN TURNEUL DE TENIS DE LA NEW JERSEY

Desfășurat timp de două zile pe teren acoperit la Hawthorne (New Jersey), turneul internațional de tenis...

AVANTAJELE ASIGURĂRII COMPLEXE A GOSPODĂRII

În viața de toate zilele au loc, uneori, întîmplări cu repercusiuni nefaste asupra desfășurării pe mai departe a activității fiecăruia...

Unde se ascunde?

Rețineți: îl cheamă Gheorghe Szekely. Vîrstă — 26 de ani. Redivivul notoriu, condamnat de mai multe ori...

Cronica zilei

S-a înapoiat de la Berlin delegația de specialiști, condusă de Gheorghe Boeru, prim-adjunct al ministrului Industriilor Alimentare...

A avut loc deschiderea cercului de studii privind America Latină. Cuvîntul introductiv a fost rostit de președintele cercului, academiциanul Gheorghe Iordan.

Ce a urmat după caruselul apostilelor

propunerii biroului organizației, sancționarea cu vot de blam; ațli au optat pentru sancționarea prin mustrare...

PRIN D.C.A. — CÎT MAI MULTE MATERIALE INDUSTRIEI

Colectivul întreprinderii D.C.A. din județul Dolj — mare furnizor de materii prime și materiale pentru diferite întreprinderi industriale...

Valoarea unei idei

Fiind cele mai „în vîrstă” din țară, jurnalele de la Vlahița (Harghita) au avut un succes înorosc în decurs de peste un secol...

Unde se ascunde?

Rețineți: îl cheamă Gheorghe Szekely. Vîrstă — 26 de ani. Redivivul notoriu, condamnat de mai multe ori...

Urmare din pag. 1

vorba, cum s-ar zice „prințesa”, discută cazul „pe picior”. Opinia lui este că dacă Posa vrea să depună cartelul, n-are decît să-l depună și să dea o declarație în acest sens...

organizării din care făcea parte. Și acest birou de organizație de partid a fost primul care a făcut ceea ce, în virtutea principiilor-tății comuniste, omenește, trebuia să se facă...

care propunea excluderea din partid a lui Posa a fost întocmit de asist. dactilografică de biroul comitetului de partid pe combinat...

Publicînd această anchetă, la efectuarea căreia am fost sprijinit de organele de partid ale municipiului Hunedoara, este departe de noi intenția de a influența opinia biroului comitetului...

bucați piei ovine din achiziții și 10 tone deseuri de hîrtie, toate în valoare totală de 1.558.000 lei, și să obțină, în mod suplimentar, beneficii de 100.000 lei...

Cînd a la „Cineva”, te poti transfera, peste noapte, de la Borsă locală la termostatală electrică de la Brazi...

Unde se ascunde?

Rețineți: îl cheamă Gheorghe Szekely. Vîrstă — 26 de ani. Redivivul notoriu, condamnat de mai multe ori...

La comitetul de partid din combinat lucrurile iau însă un curs straniu. În loc ca secretarul comitetului de partid, să discute în plenum său, să discute în acest caz, să încerce să explice de ce un membru de partid ajunge să comită asemenea gesturi...

de trei pagini, în care după ce se trece fugitiv peste culpa depunerii cartelului, se afirmă că l. P. se face vinovat, printre altele, pentru tendința „de a-și rezolva o problemă în secolul XIX”...

Desigur, este vorba de un caz izolat, de practici cu totul străine spiritului partidului nostru, și nu-l considerăm în valoare de precedent...

Rubrică redactată de Ștefan ZIDARITA Gheorghe DAVID cu sprijinul corespondenților „Scînteii”

„Scînteia” — Joi 12 februarie 1970

FAPTURI DIVERS

După 72 de ani...

În ziua de 10 februarie a.c., în comuna Amărăștii de Sus, Județul Dolj, s-a dezlănșat un curtos fenomen al naturii...

Valoarea unei idei

Fiind cele mai „în vîrstă” din țară, jurnalele de la Vlahița (Harghita) au avut un succes înorosc în decurs de peste un secol...

Unde se ascunde?

Rețineți: îl cheamă Gheorghe Szekely. Vîrstă — 26 de ani. Redivivul notoriu, condamnat de mai multe ori...

Două cartularii necunoscute

La Arhivele Statului din Rimnicu Vilcea s-a făcut recent o descoperire de mare valoare istorică. Cercetătorii de aici au găsit în depozitele arhivei două cartularii (condiții de documente) necunoscute pînă acum...

Ultrapotentul „Cineva”

Cînd a la „Cineva”, te poti transfera, peste noapte, de la Borsă locală la termostatală electrică de la Brazi...



